

какъ имала она тайна любовь съ некого си дрътго мѣжа именемъ Павлініана челоуѣка честна и учена. Царь на това повѣрѣвалъ и не повѣрѣвалъ, но ималъ подозрѣніе и умолчалъ чакаючи време за това да се удостовѣри. Междѣ това се случило вещь случайна, но много жалостна! Ёдинъ день донесли на цара една шьолка, която е была весма голема и хѣбава. Заради това царь ѡ испратилъ на царица Евдокіа, она безъ да знае, чи е оклеветана на цара заради Павлініана, испратила онаа шьолка на реченаго Павлініана, който былъ тогава боленъ. Послѣчаю царь отишелъ да посѣти болнаго Павлініана, и като видѣлъ онаа шьолка тамо, отъ нетерпѣніе измѣнило мѣ се лицето, смѣтило мѣ се сърдцето, и излезналъ отъ него печаленъ и гнѣвенъ. И като дошелъ при царицата запыталъ ѡ изъ веднаждѣ, гдѣ е онаа шьолка; а она като се уплашила, не мѣ обавила истинната, но рекла: какъ сама ѡ изала. Това подтвердила и съ клятва, клепа се въ царското мѣ име. Тогива царь се утвердилъ въ подозрѣніето си, и повѣрѣвалъ оклеветаніето, и въ томъ часъ проводилъ и заповѣдалъ да посѣкѣтъ неповинаго и болнаго Павлініана, който былъ несвѣдомъ за това: Послѣ напѣсналъ царицата, и ѡ проводилъ въ заточеніе (на сургюні) во Іерѣсалимъ. Видите ли какъ царскію дворъ не на долго предъ това царствѣвала была радость и покой, а сега се смѣтилъ отъ печаль и сматеніе: кой е причината на толкъ зло; завистьта. Видите ли новоуженвшію се царь, който се нахо-